

Arrest

nr. 336 078 van 17 november 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 14 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. COPINSCHI verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, A. (...), verklaart soennitisch moslim te zijn van Palestijnse afkomst. U bent afkomstig uit Khan Younes. U huwde in de zomer van 2024 met T. A. (...) en bent in november 2024 gescheiden.

U verliet de Gazastrook in juni 2023. U reisde van Egypte naar Turkije met het vliegtuig. Aangekomen in Istanbul verbleef u er tweeënhalf maanden en ondernam hier een poging tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning, mede omdat uw vader in Turkije woont. Omdat dit mislukte, reisde u door naar Griekenland samen met uw broer I. (...), waar u aankwam op het eiland Kos omstreeks 3 augustus 2023. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 16 augustus 2023, waarna de Griekse autoriteiten u op 29 september 2023 de internationale bescherming toekenden. In oktober 2023 haalde u uw reisdocumenten in Thessaloniki, waarna u verhuisde naar Athene. Hier verbleef u tot en met eind juli 2024.

Nadien reisde u per vliegtuig terug naar Egypte via verschillende Europese landen, met reden dat uw broer Y. (...) was overleden, alsook uw ex-partner zich in Egypte bevond. Na één maand vloog u naar Turkije, bleef

hier wederom één maand bij uw vader en besloot om op 24 september 2024 van Turkije naar België te reizen per vliegtuig. U diende een verzoek om internationale bescherming in België in op 1 oktober 2024.

Betreffende uw vlucht uit Griekenland stelt u gedurende uw verblijf werkloos te zijn geweest, evenmin is er een goede gezondheidszorg. Bijkomend werd u eenmaal bedreigd in Griekenland door een vrouw op straat met een mes en voelt zich hierdoor niet meer veilig.

Daarnaast stelt u ook problemen te kennen met uw ex-partner, genaamd T. A. (...). Hij onderhield u in Griekenland, waardoor u van onderdak en financiële middelen werd voorzien, ondanks jullie gescheiden waren. Echter werd u voortdurend in het oog gehouden door een vriend van uw ex-partner, waardoor u zich niet meer veilig voelde. U vreest bij terugkeer naar Griekenland dakloos te zijn en vermoord te worden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende kopieën van documenten neer: uw Griekse verblijfskaart, scheidingsakte, UNRWA kaart, overlijdensakte van uw broer, een foto in gaza, een medisch document van het ziekenhuis in Duitsland, screenshots van uw gesprek met uw ex-partner, een rapport van OSAR en een verslag van de psycholoog. Daarnaast legt u ook uw origineel Palestijns paspoort voor.

Op 16 april 2024 ontvangt het CGVS een e-mail van uw advocaat met de boodschap dat u geen opmerkingen heeft betreffende het gehoorverslag dat u werd opgestuurd na uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Voorts stelt u bij aanvang van het interview in goede gezondheid te zijn (CGVS, p.2). U legt per e-mail op 06/04/2025, na aanvang van uw persoonlijk onderhoud, een attest voor van de psychotherapeut waarin geschreven staat dat u lijdt aan post-traumatische stress, paniekaanvallen en insomnia. Op geen enkele manier staat hierin geschreven dat u belemmert bent om deel te nemen aan de asielprocedure. U gevraagd naar uw dagelijkse leven hier in België, verwijst u uitsluitend naar de stress die u ervaart (CGVS, p.2). Uit uw verklaringen gedurende het interview blijkt evenmin dat u niet in staat zou zijn om op zelfstandige wijze deel te nemen aan de asielprocedure. Op het einde van uw persoonlijk onderhoud vertelde u zich comfortabel gevoeld te hebben, u alles kon vertellen en u zich hierdoor ook beter voelde. U had stress bij aanvang van het interview, nadien was het oké voor u. Evenzeer bevestigde u alles verteld te hebben wat u wenste betreffende uw problemen. (CGVS, p.16).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked Hit; Informatie derde landen; te vinden in het administratief dossier; CGVS, p.4), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist. U dient tevens een kopie van uw Grieks paspoort in, waarop geschreven staat dat u deze ontving op 16 oktober 2023.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in

het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Met betrekking tot uw originele verblijfsvergunning en Grieks paspoort dat u heeft weggegooid.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) bewust weggooit (CGVS, p.4), niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Bovendien voorzag u het CGVS van een kopie van uw Griekse verblijfskaart, waaruit af te leiden is dat deze geldig is tot en met 28/09/2026.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen (- in tempore suspecto en zonder het te bewijzen -) dat u uw originele verblijfsvergunning oprolde en vervolgens weggooide (CGVS, p.4). Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning (hetgeen geenszins kan worden aangenomen gezien uw blote beweringen dienaangaande), blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Met betrekking tot het sociale zekerheidsnummer (AMKA) merkt het Commissariaat-generaal op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat het pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: "According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (Ibid., blz. 278: "Specifically as regards deactivation due to nonlegal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary protection"). Het is dus het verlopen van de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het verlopen van de gedrukte verblijfsvergunning. Als uw verblijfsvergunning niet voor 28/09/2026 verloopt, is uw AMKA ook tot die datum geldig. En zelfs als u niet de nodige stappen had ondernomen om uw AMKA te verkrijgen, zou u geen gratis toegang tot gezondheidszorg in openbare instellingen worden geweigerd ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription", zie UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/livingin-greece/access-to-healthcare/>; Refugee Info Greece - Health care without a social security number (PAAYPE or AMKA), van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>; Country Report: Greece. Update 2022", blz. 250-251).

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaegian.org/wpcontent/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Uit objectieve informatie blijkt echter dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO

ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , maart 2024, p. 20: " the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 28/09/2026 is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als de verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft hij toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was, een fiscaal registratienummer (AFM) had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaatgeneraal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien.

Met betrekking tot uw problemen met uw ex-partner T. A. (...):

Het CGVS merkt op dat u gedurende uw persoonlijk onderhoud verwijst naar uw problemen met uw ex-partner. Allereerst dient opgemerkt te worden dat u sinds november 2024 gescheiden bent, wat u tevens staft met de scheidingsakte. Al uw genoemde problemen betreffende het geweld en de dreigingen van uw ex-partner naar u toe in het verleden, hoe betreurenswaardig ook, houden geen verband met uw voorgehouden problemen in Griekenland (CGVS, p.4,5). De door u ingediende screenshots van een gesprek met T. (...) kunnen bovenstaande bevindingen niet ombuigen in positieve zin. Deze tonen uw problemen niet aan, noch zetten deze kracht bij uw relaas aangezien deze foto's uit private bron niet in tijd en ruimte gesitueerd kunnen worden.

Bijkomend stelt u Griekenland, het land waar u geniet van internationale bescherming, mede verlaten te hebben omwille van T. A. (...). Uw verklaring dat T. (...) een vriend had ingehuurd om u te achtervolgen in Griekenland is een louter blote bewering. U hieromtrent omstandig bevraagd, stelt u dat deze man 'een dichte vriend' was van T. (...), maar u zijn naam niet kent. Evenmin diende u een klacht in, waarbij u verklaart dat 'die persoon' u nooit pijn heeft gedaan en geen slecht persoon is. Uit niets blijkt dat u in Griekenland gevaar liep omwille van uw ex-partner. Bovendien besloot u om na uw verblijf in Griekenland terug te keren naar hem in Egypte. Van iemand die beweert een vrees voor haar leven te hebben van een persoon, kan op zijn minst verwacht worden dat u deze man niet spontaan opnieuw zou op zoeken in Egypte. Echter deed u het tegenovergestelde en stelt u dat u overtuigd was van uw ex-partner zijn verklaringen om aan jullie relatie te werken en een gezin te willen stichten (CGVS, p.7,9,13-14). Aldus kan aan uw beweerde vrees voor problemen met T. (...) in Griekenland geen geloof worden gehecht.

Uit uw verklaringen blijkt dat u voldoende zelfredzaam was in Griekenland:

U heeft namelijk de procedure doorlopen om een reispas, AMKA en AFM te verkrijgen, wat niet automatisch gebeurt (CGVS, p.8,9). Het CGVS wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>).

Op financieel vlak is het eveneens onlogisch dat u desondanks uw vrees voor T. (...) (zie supra) financieel werd bijgestaan door hem gedurende uw periode in Griekenland. Meer specifiek betaalde hij uw onderdak, transport, eten en drinken, enzovoort. Kortom heeft u in Griekenland nooit zelf iets moeten bekostigen (CGVS, p.10-12). Dat u kon rekenen op deze financiële steun en werd voorzien in al uw basisbehoeften, toont aan dat u zichzelf goed kon onderhouden in Griekenland. Daarnaast kon u ook rekenen op financiële steun van uw vader, die uw vliegtuigticket naar België betaalde, wat haaks staat op uw verklaring geen steun van uw familie te krijgen (CGVS, p.7,12). U was in elk geval ook financieel en organisatorisch in staat om vanuit Griekenland via Italië, Duitsland en IJsland (CGVS p.4) naar Egypte te reizen.

Met betrekking tot het verblijf van uw broer I. (...) in Griekenland merkt het CGVS op dat u een netwerk heeft ter plaatse. Volgens uw verklaringen arriveerden jullie samen in Griekenland, maar bent u het contact verloren sinds jullie beiden het opvangcentrum verlaten hebben. U stelt dat u hem zeven maanden geleden nog trachtte te contacteren via Facebook, maar hierop nooit respons kreeg. Enerzijds is dit een blote bewering die het CGVS onmogelijk kan nagaan. Anderzijds getuigt dit van weinig moeite om uw broer in Griekenland op te sporen, aangezien u hem nooit meer zag gedurende uw verblijf in Griekenland én uw laatste poging tot contact reeds dateert van zeven maanden geleden (CGVS, p.6-7).

Uw angst om dakloos te worden bij terugkeer is omwille van bovenstaande redenen een blote bewering en nergens op gebaseerd (CGVS, p.10). Uw zelfredzaamheid, stabiliteit en netwerk in Griekenland wijst op een hoge autonomie bij terugkeer.

Met betrekking tot de moeilijkheden in de gezondheidszorg merkt het CGVS op dat u geen elementen kenbaar maakt waaruit blijkt dat u in Griekenland dringende nood had aan medische zorgen. U verwijst naar één specifiek incident waarbij u een wonde had aan uw linker zij ten gevolgen van een metalen staaf dat uit de muur stak. Echter heeft u de situatie zelfstandig opgelost. U nam een Uber naar het ziekenhuis en had uw AMKA op zak. Omdat u in het ziekenhuis moest betalen, besloot u naar de apotheker te gaan en uw wonde zelfstandig te verzorgen. Dit toont wederom uw zelfstandigheid aan (zie supra) (CGVS, p.13-14).

Met betrekking tot het agressie incident op straat waarbij u met een mes bedreigd werd, dient wederom opgemerkt te worden dat u hier geen enkel bewijs van neerlegt. Evenmin overtuigen uw verklaringen om te spreken van een dermate onveilige omgeving waardoor u een reëel risico loopt in Griekenland (CGVS, p.11). Het CGVS merkt op dat u geen inspanningen heeft geleverd om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland:

U gevraagd heel concreet te vertellen over uw pogingen tot het uitbouwen van een leven in Griekenland, komt u niet verder dan te verwijzen naar uw zoektocht naar een huurwoning. Nochtans heeft u al uw tijd in Griekenland dankzij de financiële steun van T. (...) een slaapplek gehad. Zelf betaalde u nooit voor een verblijfplaats (CGVS, p.11). Dat u bovendien geen andere pogingen ondernomen heeft, wijst op een minimale inspanning tot het opbouwen van een duurzaam leven.

Met betrekking tot uw psychische problematiek blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. U stelt dat u paniekaanvallen heeft en dit werd vastgesteld in het ziekenhuis in Egypte. U gevraagd het ziekenhuisattest te bespreken, stelt u een paniekaanval gehad te hebben. U vertelt hier verder niets over (CGVS, p.15). Daarnaast legt u ook een attest van een psychotherapeut neer betreffende uw opvolging in België. Echter vertelt u hier niet spontaan over wanneer er gepeild wordt naar uw gezondheid.

Bij aanvang werd u om uw gezondheid gevraagd, waarop u meldde dat dit generaal goed is, en enkel stress had voor het interview (CGVS, p.2). Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw mentale gezondheidsproblemen niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat ze aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verlenen, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Het CGVS merkt ook op dat u bij heden in België functioneerde op de arbeidsmarkt gedurende het plukseizoen en dat u op zelfstandige wijze naar school gaat. U toont niet aan dat uw fysieke en mentale problematiek van dien aard is dat u niet zou kunnen functioneren in Griekenland.

De overige neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw Palestijns paspoort bevestigt uw Palestijnse origine. De UNRWA-kaart toont aan dat u bij UNRWA geregistreerd bent. De overlijdensakte van uw broer en foto in Gaza houden geen verband met uw voorgehouden problemen in Griekenland. Het rapport van OSAR (Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés) is een algemeen rapport dat niet verwijst naar uw individuele relaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest

van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 33, § 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2, eerste lid, 57/6, § 3, eerste lid, 3°, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het evenredigheidsbeginsel, van *“het beginsel van behoorlijk bestuur”*, van *“het beginsel dat administratieve beslissingen afdoende moeten worden gemotiveerd”*, van *“(h)et niet in aanmerking nemen van recente informatie over het land van herkomst”*, van *“(h)et beginsel dat de administratieve autoriteit bij haar beslissing rekening moet houden met alle relevante factoren van de zaak”*, van *“(h)et gezag van gewijsde van uitspraken van de Raad van State”* en van *“(d)e beginselen vervat in het arrest van het HvJEU van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 (Grote kamer)”*. Tevens meent zij dat er sprake is van een kennelijke beoordelingsfout.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij het rapport *“Fiche d’information Grèce – mise à jour 2024”* van OSAR d.d. oktober 2024 (bijlage 3), het rapport *“La Grèce en tant qu’ «État tiers sûr» Analyse juridique – Mise à jour 2024”* van OSAR d.d. 10 oktober 2024 (bijlage 4) en het verslag *“Situation des personnes réfugiées en Grèce. Aucune perspective en Grèce pour les personnes au bénéfice d’un statut de protection”* van OSAR d.d. 29 september 2023 (bijlage 5).

2.2. Op 16 juni 2025 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een medisch rapport d.d. 15 mei 2025 (bijlage 1) en een medisch attest d.d. 5 juni 2025 (bijlage 2) (rechtsplegingsdossier, stuk 5).

2.3. Op 22 oktober 2025 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Voorts stelt u bij aanvang van het interview in goede gezondheid te zijn (CGVS, p.2). U legt per e-mail op 06/04/2025, na aanvang van uw persoonlijk onderhoud, een attest voor van de psychotherapeut waarin geschreven staat dat u lijdt aan post-traumatische stress, paniekaanvallen en insomnia. Op geen enkele manier staat hierin geschreven dat u belemmert bent om deel te nemen aan de asielprocedure. U gevraagd naar uw dagelijkse leven hier in België, verwijst u uitsluitend naar de stress die u ervaart (CGVS, p.2). Uit uw verklaringen gedurende het interview blijkt evenmin dat u niet in staat zou zijn om op zelfstandige wijze deel te nemen aan de asielprocedure. Op het einde van uw persoonlijk onderhoud vertelde u zich comfortabel gevoeld te hebben, u alles kon vertellen en u zich hierdoor ook beter voelde. U had stress bij aanvang van het interview, nadien was het oké voor u. Evenzeer bevestigde u alles verteld te hebben wat u wenste betreffende uw problemen. (CGVS, p.16).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. In het verzoekschrift wordt verwezen naar haar psychische problemen en het psychologisch verslag d.d. 3 april 2025 dat zij desbetreffend bijbracht (zie administratief dossier, stuk 6, map documenten, doc. 9), doch zonder concrete elementen aan te brengen die een ander licht kunnen werpen op voormelde terechte en pertinente bevindingen van verwerende partij inzake de door haar aangehaalde psychische problemen en het desbetreffend bijgebrachte psychologisch verslag. Per aanvullende nota d.d. 16 juni 2025 legt verzoekende partij nog een medisch rapport d.d. 15 mei 2025 inzake de door haar genomen medicatie en een medisch attest d.d. 5 juni 2025 neer (zie rechtsplegingsdossier, stuk 5), doch kan ook uit deze stukken, waarin niet de minste toelichting wordt gegeven over de ernst van de medische en/of psychische problemen, nergens worden afgeleid dat zij niet in staat zou zijn om op zelfstandige wijze deel te nemen aan de asielprocedure en om in dit kader haar relaas op een gedegen wijze uiteen te zetten. Verzoekende partij toont dan ook geenszins aan dat zij, al dan niet ten gevolge van haar psychische problemen, niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat haar niet de nodige, aan haar specifieke noden aangepaste, bijkomende steunmaatregelen werden verleend. Hoewel verder aangenomen kan worden dat de huidige situatie in Gaza een psychologische impact kan hebben op verzoekende partij, zoals in het verzoekschrift wordt bemerkt, wijst de Raad er evenwel op dat, gelet op het voorgaande, *in casu* evenwel niet blijkt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren en vermogen om op een volwaardige wijze deel te nemen aan haar procedure internationale bescherming beïnvloeden. Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.4.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn

bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.4. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 29 september 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (van 29/09/2023 tot 28/09/2026) (zie kopie ADET (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 1); 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.4.5. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigten, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terecht komt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.4.6. Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

De Raad stelt samen met verwerende partij vast dat niet aangetoond wordt dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van medische en/of psychische problemen (en/of andere elementen) die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Verzoekende partij haalt weliswaar psychische problemen aan, doch wordt dienaangaande in de bestreden beslissing terecht op het volgende gewezen: "*Met betrekking tot uw psychische problematiek blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. U stelt dat u paniekaanvallen heeft en dit werd vastgesteld in het ziekenhuis in Egypte. U gevraagd het ziekenhuisattest te bespreken, stelt u een paniekaanval gehad te hebben. U vertelt hier verder niets over (CGVS, p.15). Daarnaast legt u ook een attest van een psychotherapeut neer betreffende uw opvolging in België. Echter vertelt u hier niet spontaan over wanneer er gepeild wordt naar uw gezondheid.*

Bij aanvang werd u om uw gezondheid gevraagd, waarop u meldde dat dit generaal goed is, en enkel stress had voor het interview (CGVS, p.2). Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw mentale gezondheidsproblemen niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat ze aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verlenen, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet

beschikbaar zouden zijn. Het CGVS merkt ook op dat u bij heden in België functioneerde op de arbeidsmarkt gedurende het plukseizoen en dat u op zelfstandige wijze naar school gaat. U toont niet aan dat uw fysieke en mentale problematiek van dien aard is dat u niet zou kunnen functioneren in Griekenland." Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen. Immers dient te worden vastgesteld dat ook uit het thans door haar bijgebrachte medisch rapport d.d. 15 mei 2025 en medisch attest d.d. 5 juni 2025 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 5) niet kan worden afgeleid dat zij kampt met medische en/of psychische problemen (en/of andere elementen) die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Uit het attest d.d. 5 juni 2025 blijkt louter dat zij die dag in het psychiatrisch ziekenhuis een afspraak had met een dokter en dat zij om de vijf weken zal worden opgevolgd, doch bevat het stuk niet de minste concrete informatie over de problemen waarvoor verzoekende partij wordt opgevolgd. Het medisch rapport d.d. 15 mei 2025 somt de medicatie op die verzoekende partij neemt, doch bevat geen informatie over de ernst van de medische en/of psychische problemen waarvoor zij deze medicatie neemt. Uit deze attesten kan dan ook evenmin worden afgeleid dat verzoekende partij nood zou hebben aan zware zorg en complexe monitoring. Verder dient ook hier te worden opgemerkt dat, hoewel aangenomen kan worden dat de huidige situatie in Gaza een psychologische impact kan hebben op verzoekende partij, evenwel, gelet op het voorgaande, niet kan blijken dat verzoekende partij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

2.4.7. Voorts duidt de Raad erop dat uit de voorliggende landeninformatie blijkt dat het al dan niet hebben van een geldige ADET een belangrijke factor is voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het bezit van een geldige ADET is immers een voorwaarde voor het bekomen van een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) en sociale bijstand, terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt verder dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan aanhouden. Statushouders die naar Griekenland terugkeren en niet (meer) over een geldige ADET beschikken, kunnen dan ook worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden, waardoor het moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

In casu dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekende partij nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (geldig tot 28/09/2026) (zie kopie ADET (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 1); 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie).

Waar uit de verklaringen van verzoekende partij moet blijken dat zij niet langer in het bezit is van haar (afgedrukte) verblijfsdocumenten omdat zij deze heeft weggegooid na haar aankomst in België op aanraden van anderen (notities CGVS, p. 4), acht de Raad het vooreerst, gelet op het belang van deze verblijfsdocumenten zoals dit blijkt uit de door haarzelf bijgebrachte informatie, weinig plausibel dat verzoekende partij deze documenten zonder meer zou weggooien. Indien verzoekende partij daadwerkelijk niet langer in het bezit is van haar Griekse verblijfsdocumenten, bemerkt de Raad bovendien dat zulks louter en alleen aan haar eigen handelen te wijten is. Bovendien wijst de Raad erop dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning, *i.e.* het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Zoals reeds opgemerkt, is de verblijfsvergunning van verzoekende partij nog steeds geldig (tot 28/09/2026) en is zij enkel niet langer in het bezit van haar afgedrukte verblijfsvergunning. Blijkens de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie, is het mogelijk om een duplicaat te verkrijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Hiertoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Hoewel de voorliggende informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze informatie evenwel geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning

meer hebben. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder kan *in casu* worden aangenomen dat verzoekende partij beschikt over een fiscaal registratienummer, dat haar toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed. Immers blijkt uit de informatie waarnaar verwerende partij in haar beslissing verwijst dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Tevens blijkt dat de AFM enkel wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt. Er kan dan ook worden aangenomen dat verzoekende partij, die op 16 augustus 2023 in Griekenland een verzoek om internationale bescherming indiende en nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (zie kopie ADET (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 1); 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie), over een AFM-nummer beschikte/beschikt waarmee zij toegang had/heeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Ook verzoekende partij zelf bevestigt dat zij in Griekenland in het bezit was van een AFM (notities CGVS, p. 8-9).

Daarnaast blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij tevens dat zij in Griekenland een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) verkreeg (notities CGVS, p. 8-9). Uit de informatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt dat ook het AMKA pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt. Gelet op het gegeven dat haar verblijfsvergunning geldig is tot 28 september 2026, is ook haar AMKA tot die datum geldig.

2.4.8. Wat betreft het aangehaalde incident op straat waarbij verzoekende partij met een mes bedreigd werd (notities CGVS, p. 11), merkt de Raad op dat verzoekende partij hiervan geen enkel bewijs van neerlegt. Bovendien blijkt uit niets dat zij enige stappen heeft ondernomen om hulp en/of bescherming te krijgen van de Griekse autoriteiten. Gelet op hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, hetgeen tevens impliceert dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mag van verzoekende partij evenwel worden verwacht dat zij zich bij veiligheidsincidenten voor hulp of bescherming richt tot de bevoegde instanties en alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland haar biedt.

2.4.9. Inzake de door verzoekende partij aangehaalde problemen met haar ex-man T., duidt de Raad er verder op dat dienaangaande in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende wordt vastgesteld: *"Het CGVS merkt op dat u gedurende uw persoonlijk onderhoud verwijst naar uw problemen met uw ex-partner. Allereerst dient opgemerkt te worden dat u sinds november 2024 gescheiden bent, wat u tevens staft met de scheidingsakte. Al uw genoemde problemen betreffende het geweld en de dreigingen van uw ex-partner naar u toe in het verleden, hoe betreurenswaardig ook, houden geen verband met uw voorgehouden problemen in Griekenland (CGVS, p.4,5). De door u ingediende screenshots van een gesprek met T. (...) kunnen bovenstaande bevindingen niet ombuigen in positieve zin. Deze tonen uw problemen niet aan, noch zetten deze kracht bij uw relaas aangezien deze foto's uit private bron niet in tijd en ruimte gesitueerd kunnen worden.*

Bijkomend stelt u Griekenland, het land waar u geniet van internationale bescherming, mede verlaten te hebben omwille van T. A. (...). Uw verklaring dat T. (...) een vriend had ingehuurd om u te achtervolgen in Griekenland is een louter blote bewering. U hieromtrent omstandig bevraagd, stelt u dat deze man 'een dichte vriend' was van T. (...), maar u zijn naam niet kent. Evenmin diende u een klacht in, waarbij u verklaart dat 'die persoon' u nooit pijn heeft gedaan en geen slecht persoon is. Uit niets blijkt dat u in Griekenland gevaar liep omwille van uw ex-partner. Bovendien besloot u om na uw verblijf in Griekenland terug te keren naar hem in Egypte. Van iemand die beweert een vrees voor haar leven te hebben van een persoon, kan op zijn minst verwacht worden dat u deze man niet spontaan opnieuw zou op zoeken in Egypte. Echter deed u het tegenovergestelde en stelt u dat u overtuigd was van uw ex-partner zijn verklaringen om aan jullie relatie te werken en een gezin te willen stichten (CGVS, p.7,9,13-14). Aldus kan aan uw beweerde vrees voor problemen met T. (...) in Griekenland geen geloof worden gehecht." Zij het hierbij tevens opgemerkt dat uit haar verklaringen blijkt dat haar ex-man haar gedurende haar volledige verblijf in Griekenland financieel is blijven ondersteunen, ook toen hun relatie reeds gedaan was (notities CGVS, p. 12). Het spreekt voor zich dat zulks moeilijk te verenigen valt met de door haar voorgehouden problemen met haar ex-man.

2.4.10. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en gezondheidszorg tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS, p. 12-14), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoonde dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te

voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Dient in dit kader te worden herhaald dat verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 heeft ingediend, waardoor zij in Griekenland beschikte over een fiscaal registratienummer (AFM) waarmee zij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Er kan dan ook worden aangenomen dat zij in staat was om bepaalde stappen te ondernemen om werk te vinden en in haar levensonderhoud te voorzien.

Evenwel blijkt uit haar verklaringen dat zij slechts zeer beperkte pogingen ondernam om een leven in Griekenland uit te bouwen. Wat betreft het vinden van huisvesting, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij, die tijdens haar verblijf in Griekenland zelf nooit betaalde voor een verblijfplaats maar steeds een verblijfplaats had gefinancierd door haar ex-man (notities CGVS, p. 11), in Griekenland uiterst beperkte stappen nam om duurzame huisvesting te vinden, nu zij zich zelfs nooit richtte tot een gespecialiseerde huisvestingsdienst (notities CGVS, p. 12). Ook haar verklaringen over haar zoektocht naar werk getuigen geenszins van doordreven inspanningen om werk te vinden. Zij stelt gevraagd te hebben naar werk in horecagelegenheden (notities CGVS, p. 12), doch liet zij na zich te informeren bij gespecialiseerde diensten en ging zij nooit naar een interimkantoor (notities CGVS, p. 13). Haar verklaringen wijzen dan ook op een minimale inspanning tot het opbouwen van een duurzaam leven in Griekenland.

Verder blijkt nergens uit haar verklaringen dat zij in Griekenland dringende nood had aan medische zorgen en dat zulks haar zou zijn geweigerd. Wat betreft haar nood aan medische zorg in Griekenland, verwijst zij naar één specifiek incident waarbij zij een wonde had aan haar linkerzij ten gevolge van een metalen staaf dat uit de muur stak. Omdat zij in het ziekenhuis evenwel moest betalen, besloot zij naar de apotheker te gaan en haar wonde zelfstandig te verzorgen. Zij verklaarde hierbij dat de wonde uiteindelijk minder ernstig bleek te zijn dan zij aanvankelijk dacht, dat het volstond om de wonde te ontsmetten en met een verband te bedekken en dat de wonde vervolgens gewoon genas (notities CGVS, p. 13).

Dient verder nog te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van verzoekende partij een zekere mate van zelfredzaamheid naar voren komt, alsook blijkt dat zij beschikt over een ondersteunend netwerk. Zo was zij in staat om de procedure te doorlopen om een reispas en AMKA te verkrijgen, wat niet automatisch gebeurt (notities CGVS, p. 8 en 9). Verder blijkt uit haar verklaringen dat zij gedurende haar volledige verblijf in Griekenland financieel ondersteund werd door haar ex-man, ook toen zij reeds uit elkaar waren (notities CGVS, p. 12). Meer specifiek betaalde hij haar onderdak, transport, eten en drinken, enzovoort. Hierdoor heeft verzoekende partij in Griekenland nooit zelf iets moeten bekostigen (notities CGVS, p. 10-12). Daarnaast kon zij ook rekenen op financiële steun van haar vader, die haar vliegtuigticket naar België betaalde, wat haaks staat op haar verklaring geen steun van haar familie te krijgen (notities CGVS, p. 7 en 12). Ook bleek zij financieel en organisatorisch in staat om van Griekenland via Italië, Duitsland en IJsland naar Egypte te reizen (notities CGVS, p. 4). Verder dient ook te worden opgemerkt dat ook haar broer in Griekenland verblijft (notities CGVS, p. 6). Verzoekende partij stelt weliswaar het contact met haar broer te hebben verloren nadat zij het opvangcentrum verlieten, doch kunnen haar verklaringen dienaangaande allerm minst overtuigen. Immers dient gewezen te worden op haar uiterst beperkte pogingen om haar broer in Griekenland op te sporen, nu zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal hieromtrent slechts stelde dat zij hem zeven maanden geleden nog trachtte te contacteren via Facebook maar hierop nooit respons kreeg (notities CGVS, p. 7). Nog daargelaten de vaststelling dat dit een blote bewering betreft, kan het geenszins ernstig worden genoemd dat verzoekende partij dermate weinig inspanningen onderneemt om haar broer in Griekenland terug te vinden. Er kan dan ook geenszins zonder meer worden aangenomen dat zij het contact met haar broer in Griekenland is verloren. Uit voorgaande vaststellingen blijkt dan ook dat verzoekende partij een zekere mate van zelfredzaamheid heeft, dat zij de capaciteiten bezit om complexe stappen te ondernemen en dat zij bovendien beschikt over een ondersteunend netwerk. Derhalve blijkt uit niets dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland niet in staat zou zijn om haar leven op te bouwen.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen.

2.4.11. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.4.12. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de Raad van State is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.4.13. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.4.14. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen. De Raad treedt verwerende partij bij waar deze hieromtrent het volgende motiveert: *“De overige neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw Palestijns paspoort bevestigt uw Palestijnse origine. De UNRWA-kaart toont aan dat u bij UNRWA geregistreerd bent. De overlijdensakte van uw broer en foto in Gaza houden geen verband met uw voorgehouden problemen in Griekenland. Het rapport van OSAR (Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés) is een algemeen rapport dat niet verwijst naar uw individuele relaas.”* De door haar neergelegde Griekse verblijfskaart, de scheidingsakte, het attest van een ziekenhuis in Egypte, de screenshots van een gesprek met haar ex-man en psychologisch verslag d.d. 3 april 2025 werden *supra* reeds besproken.

2.4.15. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

2.4.16. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4.17. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1,

tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT